

ปัญหาการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายกับสถานบริการ และสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ¹

สิทธิโชค เตมะศิริ²

จากการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายกับสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ อันประกอบด้วย พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 15 มกราคม 2502 และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 22/2558 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2558 จะพบว่ากฎหมายดังกล่าวมีเจตนารมณ์หรือจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ เพื่อที่จะควบคุม กำกับดูแลให้สถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ไม่ให้ดำเนินกิจการที่ไปในทางที่จะสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับสังคม ชุมชน หรือประชาชนที่พักอาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือดำเนินกิจการที่กระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อย หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน และเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการ หรือใช้เป็นแหล่งมั่วสุมเพื่อสร้างปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ หากแต่ในการควบคุม กำกับดูแล การประกอบกิจการสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายสถานบริการนั้น จะต้องอยู่บนพื้นฐานของความพอเหมาะพอควร สมเหตุสมผล ไม่ก่อให้เกิดภาระแก่ประชาชน หรือเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชาชนมากเกินไปจนเกินไป ต้องมีความเสมอภาค เป็นธรรม และไม่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมาย

จากการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายกับสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ แล้วพบว่า มีปัญหาที่ยังมีความไม่เหมาะสมหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติและบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

ปัญหาที่หนึ่ง ปัญหาเกี่ยวกับนิยามคำว่า “สถานบริการ” และคำว่า “สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ”

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายกับสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ตันศิริ และคณะกรรมการการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. กลยา ตันศิริ และรองศาสตราจารย์ ดร. ปภาศรี บัวสวรรค์

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นิยามความหมายหรือถ้อยคำในบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายกับสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายสถานบริการยังมีความกำกวม ขาดความชัดเจน มีความไม่แน่นอน และไม่สามารถเป็นที่คาดหมายได้ของประชาชน ซึ่งเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมาย ดังนี้

ปัญหาความไม่ชัดเจนและความกำกวมของนิยามคำว่า “สถานบริการ” ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “สถานบริการ” ครั่งล่าสุด ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 ซึ่งนับถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลากว่า 18 ปี แล้ว หากแต่เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ในปัจจุบันของสังคม จะพบว่าการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว และเพื่อที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ผู้ประกอบการสถานบันเทิงจึงได้มีการเปิดให้บริการกิจการเพื่อความบันเทิงในรูปแบบหรือลักษณะใหม่ ๆ ที่มีความหลากหลายมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะทำให้กิจการสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการเพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการเปิดให้บริการของแพะเทศ รถแห่ ร้านจำหน่ายอาหาร สุรา และมีการเปิดการแสดงดนตรีหรือการแข่งขันกีฬาทางจอภาพ การเปิดลานเบียร์ การจัดเทศกาลดนตรี หรือคอนเสิร์ต ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า การประกอบกิจการในลักษณะดังกล่าว จะไม่เข้าข่ายเป็นสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

นิยามคำว่าสถานบริการที่ไม่ครอบคลุมถึงสถานประกอบการรูปแบบใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง และยังเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการใช้ในการหลีกเลี่ยงกฎหมาย เช่น สถานบริการตามมาตรา 3 (4) สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อหวังประโยชน์ในทางการค้าที่มีการจำหน่าย อาหาร เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเครื่องดื่มอย่างอื่น และมีการให้บริการในลักษณะตามที่กำหนด คือ (ก) มีการจัดแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใด เพื่อให้ความบันเทิงกับผู้มาใช้บริการ และให้พนักงานอื่นใดนั่งกับผู้มาใช้บริการ ผู้ประกอบการจะเลี่ยงกฎหมายโดยการอ้างว่าไม่มีพนักงานของร้านมานั่งกับผู้ใช้บริการ หรือในกรณีตามมาตรา 3 (5) กำหนดว่าสถานที่มีอาหารสุราหรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งเปิดทำการหลังเวลา 24.00 นาฬิกา จึงจะถือว่าเป็นสถานบริการตามกฎหมาย ซึ่งหากสถานประกอบการมีการเปิดให้บริการที่ครบเงื่อนไขดังกล่าว แต่ไม่มีพนักงานนั่งกับผู้มาใช้บริการหรือปิดให้บริการก่อนจะถึงเวลา 24.00 นาฬิกา จะไม่ต้องขออนุญาตตั้งสถานบริการ

ความกำกวมของนิยามของคำว่า “สถานบริการ” ยังเห็นได้จากบทบัญญัติของมาตรา 3 (1) คือ สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ทางการค้าที่เป็นสถานเดินรา ร้าง หรือโรงเีง เป็นปกติธุระ

ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีคู่มือบริการ เป็นการบัญญัติคำนิยามที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันที่สถานบริการประเภทดังกล่าวไม่ได้รับความนิยมจนแทบจะสูญหายไปจากสังคม

การประกอบกิจการสถานบันเทิงในปัจจุบันถูกพัฒนาไปตามยุคสมัยและเทคโนโลยี ผู้ประกอบการจึงอาศัยช่องว่างทางกฎหมายที่ล้าสมัยในการคิดและสร้างคำนิยามที่เกี่ยวกับความบันเทิง โดยไม่ยึดติดกับสถานที่แต่เป็นการสร้างความบันเทิงในลักษณะหรือรูปแบบอื่น ๆ เช่น การคัดแปลงรถหกล้อหรือรถสิบล้อให้เป็นเวทีและเน้นการติดตั้งดนตรีและมีนักร้องบนเวทีเคลื่อนที่ไปแสดงหรือรวมกลุ่มการแสดงในหลาย ๆ คัน ในแต่ละที่เพื่อเก็บค่าบริการ หรือกรณีของแพะเทศเคลื่อนที่ที่มีการเปิดเพลงให้นักท่องเที่ยวได้เต้นและมีอาหารสุราหรือเครื่องดื่มอื่น ๆ ให้บริการ แต่ไม่มีสถานที่แน่นอน จึงไม่เป็น “สถานที่” ตามนิยามคำว่าสถานบริการ สิ่งที่ตามมาคือทำให้เกิดปัญหาในการควบคุม กำกับดูแล และกลายเป็นแหล่งมั่วสุมเพื่อก่อปัญหาอาชญากรรม สร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่สังคม ชุมชน หรือประชาชน ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม

ปัญหาเกี่ยวกับนิยามคำว่า “สถานบริการ” และคำว่า “สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ” ปัญหาต่อมา คือ ปัญหาความไม่ชัดเจนของคำว่า “สถานบริการ” และคำว่า “สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ” ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2558

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2558 ได้กำหนดมาตรการห้ามมิให้สถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการกระทำการฝ่าฝืน โดยหากมีการฝ่าฝืนมาตรการที่กำหนด จะต้องได้รับโทษทางปกครอง คือ ต้องถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือถูกสั่งปิด พร้อมทั้ง ต้องห้ามมิให้ใช้สถานที่นั้นในการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการอีกเป็นเวลาห้าปี แต่เมื่อพิจารณาคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2558 แล้วพบว่า ไม่ได้ให้นิยามความหมายของคำว่า “สถานบริการ” และคำว่า “สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ” เอาไว้ ว่าจะมีความหมายอย่างไร มีขอบเขตการใช้บังคับกับการประกอบกิจการในลักษณะใดบ้าง ส่งผลให้การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองเกิดความไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังไม่เป็นไปตามหลักนิติรัฐที่เรียกร้องว่ากฎหมายที่บัญญัติต้องมีความแน่นอนเพียงพอที่จะทำให้นักกลสามารถทราบได้ว่าบทบัญญัติของกฎหมายใดที่จะต้องคำนึงถึงหากเขาจะกระทำการอันใดอันหนึ่ง ซึ่งจะทำให้บุคคลสามารถกำหนดการกระทำของตนเองได้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ของกฎหมาย และทำให้นักกลเกิดความแน่ใจว่าการกระทำของตนจะไม่เป็นการละเมิดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย

ปัญหาที่สอง ปัญหาข้อจำกัดเกี่ยวกับบริเวณหรือเขตพื้นที่ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการ

ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการพื้นที่หรือบริเวณในการขออนุญาตจะต้องตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) เท่านั้น ข้อกำหนดดังกล่าวเป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถที่จะขออนุญาตตั้งสถานบริการได้ เนื่องจากการกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในแต่ละจังหวัดจะกำหนดในพื้นที่หรือบริเวณที่ห่างไกล ไม่ใช่พื้นที่ทางเศรษฐกิจ และไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ใช้บริการ หรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วจะพบว่ามีสถานประกอบการที่ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) เป็นจำนวนมากที่ไม่สามารถเข้าระบบได้เพราะติดข้อกำหนดดังกล่าว

แน่นอนว่าการประกอบกิจการสถานบริการย่อมต้องส่งผลกระทบต่อสังคม ชุมชน หรือประชาชน ผู้พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง แต่เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 แล้ว จะพบว่าได้มีการกำหนดให้เป็นดุลพินิจของพนักงานในการที่จะพิจารณาว่า หากเห็นว่าการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการจะส่งผลกระทบต่อสังคม ชุมชน หรือประชาชนผู้พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง ก็สามารถใช้อำนาจในการพิจารณาไม่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้อยู่แล้ว การกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการและการกำหนดท้องที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ จึงอาจไม่มีความจำเป็น เนื่องจากเป็นมาตรการที่ไม่สามารถทำให้เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ทั้งยังเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชาชนมากเกินไป

ปัญหาที่สาม ปัญหาเกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาและผลทางกฎหมายในการสั่งลงโทษทางปกครองสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ที่ฝ่าฝืนกฎหมาย

กฎหมายที่มีบทกำหนดโทษทางปกครองกับสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการนั้น มีอยู่ด้วยกัน 3 ฉบับ ซึ่งแต่ละฉบับ ได้มีการกำหนดฐานความผิด กำหนดระยะเวลาและผลทางกฎหมายในการลงโทษทางปกครองที่แตกต่างกัน ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมกับสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ กล่าวคือ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 กำหนดเพียงให้เพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเท่านั้น แต่ไม่ได้ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสั่งปิดหรือห้ามใช้สถานที่นั้นนำกลับมาเปิดเป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการอีก ซึ่งแตกต่างจากคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2558 ที่มีบทบัญญัติ ว่านอกจากจะต้องสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือถูกสั่งปิดสถานที่แล้ว ยังต้องห้ามมิให้ใช้สถานที่นั้นเพื่อประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการอีกเป็นเวลาห้าปีด้วย ส่วนหากเป็นการใช้อำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 15 มกราคม 2502

ครั้งแรกให้ปิดสถานที่ที่มีกำหนดระยะเวลา 30 วัน ครั้งที่สองให้ปิดสถานที่ที่มีกำหนดระยะเวลา 60 วัน และครั้งต่อไปปิดโดยไม่มีกำหนดระยะเวลา

นอกจากกำหนดระยะเวลาในการสั่งปิดที่ต่างกันไปแล้ว การใช้ประโยชน์จากสถานที่ที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือถูกสั่งปิดก็มีความแตกต่างกัน เช่นเดียวกัน คือ การถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ไม่มีบทบัญญัติห้ามใช้สถานที่ที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตกลับมาเปิดเป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการอีก ส่วนหากถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือถูกสั่งปิด ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2558 สถานที่นั้นจะไม่สามารถนำมาเปิดเป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการได้อีกภายในระยะเวลาห้าปี ในขณะที่การสั่งปิดสถานที่ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 15 มกราคม 2502 นั้น ไม่มีผลเป็นการห้ามใช้สถานที่นั้นเพื่อการอย่างอื่นหรือห้ามผู้อื่น ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกับคำสั่งปิดสถานที่เข้ามาประกอบกิจการในสถานที่แห่งนั้น

การกำหนดระยะเวลาและผลทางกฎหมายในการสั่งลงโทษทางปกครองกับสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการที่ต่างกัน ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติในการใช้อำนาจสั่งลงโทษทางปกครองที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อาจก่อให้เกิดความไม่เสมอภาค และไม่เป็นธรรมกับผู้ประกอบการได้

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายกับสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับนิยามคำว่า “สถานบริการ” และคำว่า “สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ”

ควรปรับปรุงแก้ไขนิยามคำว่า “สถานบริการ” ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของสังคมในปัจจุบัน เช่น การยกเลิกนิยามคำว่า “สถานบริการ” ตามมาตรา 3 (1) หรือการตัดถ้อยคำ “ราว ร่องแจ้ง” ออก และควรแก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “สถานบริการ” ให้ครอบคลุมถึงการประกอบกิจการที่ไม่มีที่ตั้งที่แน่นอนหรือการประกอบกิจการที่ไม่ถาวรหรือที่เปิดให้บริการชั่วคราวครั้งชั่วคราว รวมทั้งยานพาหนะที่สามารถเคลื่อนที่ไปมาได้ ตลอดจนแก้ไขปัญหาคำนิยามและความไม่ครอบคลุมของคำนิยามดังกล่าว โดยการตัดคำว่า “ปิดทำการหลังเวลา 24.00 นาฬิกา” ตามมาตรา 3 (5) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ออก เพื่อขยายขอบเขตพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ครอบคลุมถึงลักษณะของสถานประกอบการที่มีการเปิดให้บริการในปัจจุบัน ซึ่งได้มีเปลี่ยนแปลงรูปแบบและความหลากหลายในการให้บริการมากขึ้น

ส่วนนิยามคำว่า “สถานบริการ” และคำว่า “สถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ” ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2558 นั้น

ควรจะกำหนดนิยามความหมายให้ชัดเจนว่ามีความหมายครอบคลุมการประกอบกิจการในลักษณะใด ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้ทราบว่าการประกอบกิจการลักษณะใดที่จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย และเพื่อเป็นการลดการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครอง

2. ปัญหาข้อจำกัดเกี่ยวกับบริเวณหรือเขตพื้นที่ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการ

ควรยกเลิกบทบัญญัติมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจในการกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตหรือเขตพื้นที่ตั้งสถานบริการ เนื่องจากในการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการนั้น เป็นดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว อีกทั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ย่อมทราบข้อมูล รายละเอียดของสถานที่ที่จะตั้งสถานบริการ ในพื้นที่เป็นอย่างดี พนักงานเจ้าหน้าที่จึงเป็นบุคคลที่สามารถพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งได้อย่างเหมาะสมอยู่แล้ว และเมื่อมีการยกเลิกบทบัญญัติมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ดังกล่าวแล้ว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลำดับรองที่ออกโดยอาศัยอำนาจพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 เพื่อสอดคล้องต้องกันด้วย

3. ปัญหาเกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาและผลทางกฎหมายในการสั่งลงโทษทางปกครองสถานบริการ และสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ที่ฝ่าฝืนกฎหมาย

ควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุม กำกับดูแล สถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ทั้ง 3 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 15 มกราคม 2502 และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2558 ให้มีกำหนดระยะเวลาและผลทางกฎหมายในการสั่งลงโทษทางปกครองกับสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ที่สอดคล้องกัน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ประกอบการ ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ที่มีได้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความเสมอภาคและเป็นธรรม ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการนำข้อดีของกฎหมายแต่ละฉบับมาบัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน เช่น นำการกำหนดกรอบระยะเวลาในการสั่งลงโทษทางปกครองที่มีความชัดเจนและสามารถพิจารณาได้ตามความร้ายแรงในการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และนำการห้ามใช้พื้นที่ในระหว่างถูกสั่งลงโทษทางปกครองมาเปิดเป็นสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2558 มาใช้ เป็นต้น